

ligt Tilskud være i Stand til at dække Forsikringskravene, og Forholdet vil yderligere være det, at det anførte Maksimum for det offentlige Tilskud først vil naas i Løbet af nogle Aar, medens indtil da mindre Tilskud vil være tilstrækkelige. Det offentlige Tilskud foreslaas iøvrigt fordelt med Halvdelen paa Staten og Halvdelen paa de forsikredes Opholdskommuner. Den Byrde, som herved paalægges Kommunerne, vil sikkert være mindre end den Byrde, som under de nuværende Forhold hviler paa Kommunerne i Form af Forsørgelsesudgifter til invalide Personer. Ifølge de anstillede Beregninger vil Statens og Kommunernes Tilskud efter et Par Aars Forløb antagelig komme op paa et Beløb af godt 2.₆ Mill. Kr. for hver og vil derefter langsomt stige, indtil det Tidspunkt er naaet, da alle Personer, der overhovedet har Mulighed for at komme i Betragtning efter Loven, ogsaa faar Del i dens Goder. Naar dette Punkt er naaet, vil Statens og Kommunernes Tilskud antagelig beløbe sig til ca. 5.₂ Mill. Kr. for hver. Denne Beregning er foretaget i en Skrivelse fra Statens Sygekasseinspektør, som medfulgte Lovforslaget; ligeledes har Sygekassenævnet i en medfulgt Skrivelse udtalt sig om Lovforslaget, som det tiltræder.

I Folketingets Udvalgs Betænkning udtales angaaende det fastsatte Beløb, 800 Kr., for Invalidereenten: „Skulde Tiderne blive stærkt nedadgaaende, kunde der mulig indvendes, at den fastsatte Invalidereente (800 Kr.) kan blive forholdsvis for høj. Det bør dog erindres, at langt de hyppigste Aarsager til den i Lovforslaget omhandlede Invaliditet, nemlig kroniske Sygdomme, i sig selv vil være saa pine- og byrdefulde, at en forholdsvis rundelig Understøttelse tør anses for rimelig. Selv med et Prisniveau omtrent som i 1914 vilde en Invalidereente af 800 Kr. ikke efter Udvalgets Mening kunne betegnes som urimelig høj. Skulde Lovgivningsmagten kunne foretage en Nedsættelse af Invalidereentens Beløb, maatte selvfølgelig en tilsvarende Nedsættelse af Forsikringspræmien finde Sted.“ Udvalget, der gjorde en enstemmig Indstilling, og Indenrigsministeren med Tilslutning af Udvalget stillede enkelte Ændringsforslag, hvoraf intet var af større Betydning: I § 3 indsattes en Definition af Ordet „Invaliditet“, i øvrigt i det væsentlige svarende til, hvad der udtaltes i Bemærkningerne til Lovforslaget. — Medens det forelagte Lovforslag i § 5 fastsatte Invaliderepræmien for ubemidlede, nydende Sygekassemedlemmer til 4 Kr. 80 Ø. aarlig og til 14 Kr. 40 Ø. for de i § 2 nævnte Personer, indsatte Udvalget en Skala med stigende Præmier, men til Gengæld strøg det nogle i Lovforslagets § 10 indeholdte Bestemmelser, som gik ud paa, at saafremt det viser sig, at det samlede aarlige Beløb af Invaliderepræmierne fra de forsikrede og Arbejdsgivernes Bidrag i